

РЕШЕНИЕ

№ 4498

гр. София, 20.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.09.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **5667** по описа за **2011** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за защита на потребителите (КЗП) [населено място], пл. „С.“ № 4А срещу РЕШЕНИЕ от 04.05.2011 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 1-ви състав по нахд № 595/2011 г., с което е отменено изцяло наказателно постановление № ЗИИП-К-8731 от 14.12.2010 г., издадено от директора на Дирекция “Защита на икономическите интереси на потребителите” при КЗП, с което на основание чл.228 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) на [фирма] ([фирма]) е наложена имуществена санкция в размер на 100 лв. за нарушение на чл.192а, ал.1, т.1 ЗЗП. В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН. Поддържа, че нарушението и обстоятелствата, при които е извършено са описани точно и детайлно в АУАН и НП в съответствие с чл.42, т.4 и т.5 и чл.57, ал.1, т.5 и т.6 ЗАНН. Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и по същество на спора да бъде потвърдено наказателно постановление № ЗИИП-К-8731 от 14.12.2010 г.

Ответникът по касационната жалба [фирма] оспорва жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за

неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 04.05.2011 г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 1-ви състав по нахд № 595/2011 г. е отменил изцяло наказателно постановление № ЗИИП-К-8731 от 14.12.2010 г., издадено от директора на Дирекция "Защита на икономическите интереси на потребителите" при КЗП, с което на основание чл.228 от ЗЗП на [фирма]) е наложена имуществена санкция в размер на 100 лв. за нарушение на чл.192а, ал.1, т.1 ЗЗП.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя М. Х. М., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че атакуваното НП следва да бъде отменено поради допуснати в хода на административно наказателното производство съществени процесуални нарушения - липса на описание на обективните признаци от състава на нарушението съгласно чл.42, т.4 и т.5 ЗАНН, тъй като посочената за нарушена норма на чл.192а, ал.1, т.1 ЗЗП урежда правомощия в полза на контролните органи на КЗП, конкретно право на достъп до документи, но не съдържа състав на задължение спрямо лицата, осъществяващи търговска дейност. Районният съдия е намерил, че актосъставителят не е отразил в АУАН, с какви действия или бездействия е ограничен достъпа му до документацията на [фирма]. Посочва се още, че тези нарушения са пренесени в обжалваното пред СРС НП, което е довело до нарушаване правото на защита на наказаното лице.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НК, 1-ви състав е валидно и допустимо. Касаторът оспорва приложението на материалния закон.

Съобразно чл.220 АПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН касационната инстанция възприема следната установена от СРС фактическа обстановка: на 01.06.2010 г. касаторът получил жалба от потребител, по повод на която в [фирма] в [населено място], [улица] била извършена проверка, обективирана с протокол № К-083255 от 22.06.2010 г. В протокола е записано, че следва да се предоставят: 1.запис на разговора, при който е сключена сделка от разстояние; 2.надлежно оформен и подписан договор с потребителя, с който е удостоверено сключване на договор от разстояние; 3.подписан от потребителя протокол за приемане на оборудване. В протокола е изискано становище по въпросите, повдигнати в жалбата. Посочено е, че проверката се извършва на основание чл.192 ЗЗП и е наредено в срок до 02.07.2010 г. да се представят документите.

С констативен протокол № К-082736 от 28.09.2010 г. е удостоверено, че към 28.09.2010 г. в КЗП не са постъпили документите, изискани с КП № К-083255 от 22.06.2010 г. На 29.09.2010 г. св. М. съставила АУАН № К-8731 за нарушение на чл.192а, ал.1, т.1 ЗЗП. В акта е посочено, че нарушението е установено при извършена проверка в КЗП на 28.09.2010 г. във връзка с изискани с КП №

К-083255 от 22.06.2010 г. документи и становище на фирмата по жалба от 01.06.2010 г., които не били представени до 28.09.2010 г., когато в КЗП се явил упълномощен представител на [фирма] Е. С. П., но отново не представила документи. С НП № ЗИИП-К-8731 от 14.2.2010 г. на касатора е наложена имуществена санкция на основание чл.228 ЗЗП.

Съгласно визираната за нарушена в АУАН и НП норма на чл.192а, ал.1, т.1 ЗЗП - длъжностните лица от КЗП имат право на достъп до всички документи, свързани пряко или косвено с нарушение на този закон, независимо от формата на документа. Както правилно е отбелязал районният съдия нормата не съдържа никакво задължение на действие или бездействие от трети лица, извън служителите на КЗП. Затова в разпоредбата на чл.230а ЗЗП (редакция ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) е предвидена глоба, респ. санкция за неизпълнение на разпореждане по чл. 192а, ал. 1, т. 2 и ал. 2 ЗЗП. В случая с КП № К-083255 от 22.06.2010 г. е дадено нареждане да се представят конкретни документи в срок до 02.07.2010 г. Съгласно редакцията на чл.230а ЗЗП (изм. Дв. бр.18/2011 г.) нарушението е описано като възпрепятстване на длъжностни лица при осъществяване на правомощията им по чл. 192 и 192а и за неизпълнение на разпореждане по чл. 192а, ал. 1, т. 2 и ал. 2 ЗЗП. В АУАН и НП е посочено, че [фирма] с действията си нарушава чл.192а, ал.1, т.1 ЗЗП, като не представя изисканите документи във връзка с проверката по жалба от 01.06.2010 г. Макар действително да е налице бездействие от страна на [фирма] съдът споделя изводите на районния съдия, че посочената за нарушена разпоредба не съдържа никакво задължение за действие в полза на трети лица, поради което посочването ѝ за нарушена в АУАН и НП е в нарушение на материалния закон. Вярно е, че редакцията на ЗЗП към датата на установяване на нарушението и налагане на наказанието не предвижда възможност за санкциониране на поведението на лицето, на което са дадени указания за представяне на документи по чл.192а, ал.1, т.1 ЗЗП извън общата санкционна разпоредба на чл.228 ЗЗП. Този законодателен пропуск обаче не следва да влече ангажирането на отговорността на трети лица, като им се вменява за нарушена разпоредба, която не съдържа никакво конкретно задължение за тях. Още повече, че в случая от съдържанието на КП № К-083255 от 22.06.2010 г. не може ясно да се извлече наличието на дадено задължително предписание, доколкото е посочена общата разпоредба на чл.192 ЗЗП, без уточнение на конкретна хипотеза на същата норма. Констативният протокол е даден извън рамките на административно наказателното производство и лицето е следвало ясно и категорично да разбере, че му се дават задължителни предписания, чието неизпълнение може да бъде скрепено със санкция. Като е достигнал до същия правен извод районният съдия е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона, като не е допуснал касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН.

За пълнота на изложението следва да се отбележи, че в АУАН и НП е отбелязана дата на нарушението и това е дадата, на която е извършена проверката на 28.09.2010 г., доколкото тогава е установено претендираното нарушение, което се осъществява чрез бейдеиствие.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ от 04.05.2011 г. на СРС, НО, 1-ви състав е ПРАВИЛНО и при условията и

по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, II Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 04.05.2011 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 1-ви състав по нахд № 595/2011 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.